

César Torlà

DIRECTOR DE LA BANDA DE MÚSICA

Juan Albert

Fins no fa molts anys la banda de música era, per a mi, l'animadora de les festes d'agost, en les seues processons, cercaviles i festejos taurins.

Des del meu treball a l'Ajuntament, també coneixia una miqueta més d'este grup d'aficionats o amants de la música.

En la comptabilitat municipal sempre, bo sempre que jo recorde, ha existit una partida de despeses destinada a finançar el funcionament de la banda de música. Les despeses de direcció, vestuari, instruments, aportacions als músics, etc.

Però en realitat crec que a penes coneixia res d'ella. No m'havia despertat interès.

No obstant, des de fa algun temps, la meua relació amb la banda de música ha canviat. Potser és que hem canviat els dos, la banda i jo.

Del meu canvi millor no comentar res. L'únic que interessa és el de la banda.

Què ha ocorregut en els últims anys perquè veja a la banda més pròxima a la gent que abans, perquè m'interesse més enllà de les festes patronals, de les processons o dels cercaviles de Santa Cecília?

Al meu entendre hi ha hagut canvis importants en l'entorn de la música en la nostra localitat. D'una banda la constitució d'una associació que gestiona tot allò que s'ha relacionat amb la mateixa.

Ja no és l'Ajuntament i alguns músics generosos amb el seu temps i el seu treball, com el recordat Miguel de Ximarro, els que s'ocupen d'ella.

Ara hi ha diverses persones que es preocupen de forma directa i moltes altres col·laborem com associats. Potser per això, ara la considerem més de tots.

Un altre canvi que crec decisiu ha sigut l'arribada del seu actual director, César Torlà i Blasco.

Recorde els primers comentaris després del relleu en la direcció. "Xé, la banda sembla una altra". "Este xicot està canviant la banda".

Bé, doncs, és amb César amb qui vull parlar i analitzar tot allò que està relacionat amb la música de banda al nostre poble.

No recorde quan vaig conèixer a César, però sí la primera impressió que vaig tindre. Una persona senzilla, alegre, amb formació i amb ganes de treballar. Fa ja alguns mesos li vaig comentar el meu interès en entrevistar-lo per als lectors del Tossal Gros.

Finalment, un diumenge pel matí vam coincidir i vam estar xarrant al voltant d'una hora i mitja. Escàs temps per com va passar de ràpid i pel molt que César pot contar.

En primer lloc explicar qui és César Torlà i Blasco.

Va nàixer fa 34 anys a Castelló. L'únic antecedent musical familiar va ser el seu pare, músic *amateur* de la Banda de Vilafamés, d'on era natural. És l'únic dels fills que segueix els passos musicals del seu pare, encara que segons indica, mai no va haver-hi cap imposició familiar en este sentit.

Passa la seua infància a Castelló. Als set anys rep el seu primer clarinet i, segons les seues pròpies paraules, des d'eixe moment va tindre clar que la música anava a ser la seua professió. Compagina els seus estudis escolars amb l'ensenyament musical que li impartix, a l'Escola Municipal de Música de Castelló, el professor Joaquín Sanchis Miralles.